

– No, akkor ez nem jó törvény kisfiam! Vagy legalábbis, ahogy megboldogult Lajosom mondotta: „ez is jobb vót, mint lett”.

– Az biztos, hogy emiatt nagyon sok mindenkitől vették vissza a gazdálkodói jogot. Így aztán az elmúlt években majdnem 150 ezer hektárral csökkent a működő magánerdő az országban. Egy-két megyényi területtel. Így már el tudja képzelni, nem?

– Nem érek én rá képzelődni! Mit tudom én, mennyi az a százezer hektár. Igazán nem vagyok magamnak való, de engem most az én két *bódám* sorsa jobban érdekel. Azt *mé* nem támogatják *má*?

– Mari néni, aki nem gazdálkodó, az nem kaphatja meg a támogatást! Maga már nem az, így nem jár az uniós pénz. Ha én ezt a levelet tavaly látom, és megválaszoljuk időben, akkor most megkapná az összes pénzét. No, látja, erre kell a szakirányító! – próbálja az erdész türelmesen elmagyarázni.

– *De hát pont te magad mondtad, hogy má' nem szakirányítasz!* – csattan fel az öregasszony.

– Én nem egészen így emlékszem. Azt mondtam, már nem ingyenes ez a szolgáltatás, mert az állam tőlünk is megvonta a támogatást. Maga meg azt felelte, a kis nyugdíjából erre már igazán nem futja.

– Lehet, hogy tényleg így vót – gondolkodik el Mari néni, aztán gyorsan másra tereli a szót. Amúgy azt mondta Rolandka, az az ember, aki aláírta a levelet az MVH-ban, amiben elvették tőlem a *pízt*, nagyon rendes, őt tanította is. Amolyan úriemberfajta. De tényleg nem lehet rossz, mert az én unokámból is embert faragott! Hogy aztán mit ír alá? Gondolom, amit mondanak neki. Hát te tudod-e, tőled ki vette el a *pízt*, meg a támogatást?

– Jaj, Mari néni, ha én mindenkinek megjegyezném a nevét, aki tőlem elvesz valamit... Nem káptalan az én fejem se! – legyint az erdész. Mindennapos dolgok ezek. Maga is ismeri a Módos Bélát. No, az olyanok, mint ő is, hét év alatt 30 milliárd forint uniós támogatástól estek el szerte az országban, mert nekik se volt szakirányítójuk, mert nem tudtak pályázni, mivel nem írták ki a pályázatokat időben. Így 115 milliárd forint helyett csak 85 milliárd jutott az erdőkre. Megkaphattuk volna pedig mind a 115-öt. Ez a 30 milliárd csak úgy, sitty-sutty elűszott, elköltötte más.

– Ne mondj már nekem ilyen nagy *dógokat*! Mit tudom én mennyi az a 30 milliárd! A palatáblára nem írtak ilyeneket, ki se fért volna rá az a sok-sok nulla. De a Módos *gyerekne* csak rákérdeztek, ki írt neki alá, mert az *oszt jó* meg-

járt! Pár éve megirigyelte tőlem az erdőtelepítést. Hozzáfogott hát ő is vagy 100 *bódon*. De most *má'* nem is Módosnak híják, hanem szegénynek csúfolják, mert a négy év alatt egy vasat se kapott. Azt bezzeg előírták neki, hogy 5 év alatt két méteresre kell *nyőni* a fának. De az csak nem *nyőtt* meg, mert nem *vót* rá jó idő. Pedig a 30 milliárdból jutott volna ennek a szegény Módosnak is. Biztos kihúzta *vóna* a *bajbú'* 30 milliárd! – sóhajtott Mari néni. Annyi tán még a bankban sincs. Bár, hogy ott mi van, azt a Jóisten se tudja tán. Onnan is viszi a *pízt*, aki éri! De érdekel is engem, nincs nekem egy forintom se ott. Meglehet, azé sincs ott, aki azt hiszi, hogy ott van. Bezzeg a *bókerok*, azok ám a nagy kópék! Na, azok *má'* biztos láttak 30 milliárdot! El is tűntették gyorsan. Aztán meg, mint akik jól végezték *dógukat*, házi őrizetben pöffeszkednek a saját villájukban. Bezzeg azt a kis sovány beteg asszonyt, a trombitás *feleség*it bilincsre verve vezetgetik ország-világ előtt. Nem akarom én védeni, mert sose zörög a haraszt ok nélkül, de azt még én is tudom, hogy a 10 milliók és a 10 milliárdok között óriási a különbség. De hát, ennyit jelent, ha valakinek a *tarsolyába* van valami nagy titok...

(folytatjuk)

Luzsi József

Kreatív kilátás a Kőszegi-hegységre

Szombathelytől nyugatra fekszik egy kis község, Dozmat, ahol az európai uniós támogatásoknak köszönhetően 2015. november 21-én két erdészeti közjóléti létesítményt avattak.

A község önkormányzata a dozmati kirándulóerdőben, a falu feletti dombtetőn egy tanösvény mentén felépíttette a Krisztina-kilátót. A különleges alakú, kreatív fölépítésű kilátóból gyönyörű

panoráma nyílik a Kőszegi-hegységre és a nyugati határvidékre.

Horváth Ádám polgármester és a községben működő Együtt Dozmatért Egyesület tevékenységének eredményeként az előző években kialakítottak egy játszóteret és sportpályát parkolóval. Ezek mellett, az Arany-patak mentén létesült az 1,3 hektáros *Családok erdeje* uniós erdőtelepítés. Ebből a szabadidőközpontból indul egy táblákkal

jelzett 10 km-es nordic-walking útvonal, valamint a 4,5 km hosszú „Csodaszarvas natúr- és kultúr-tanösvény”, amely bemutatja a község természeti és kulturális értékeit.

Az *Életfa Parkerdő* egy dozmati magánerdőben a „Szabaderdőben”

alakították ki. Az erdőterület 71 hektár és 133 fő tulajdona. A parkerdőben kanyargó *Erdőismereti Tanösvény* mentén 8 tájékoztatótáblát helyeztek ki, melyek bemutatják az erdőgazdálkodást, az erdő élővilágát. Érdeklődők az erdőben található néhány római kori halomsírt. A tanösvény mentén padok, asztalok szolgálják a kellemes sétát, az ismeretszerző pihenést. A parkerdőben tűzrakóhelyet is kialakítottak pad-asztal garnitúrával, lehetőségét biztosítva egy kis sütögetésre.

Az önkormányzat, a Szombathelyi Erdészeti Zrt., az Együtt Dozmatért Egyesület és Binger Miklós magán-erdőgazdálkodó együttműködési megállapodásának eredményeként a *Krisztina-kilátó*, valamint a *Szombathelyi Parkerdő* között táblák jelzik a 8 km-es túraútvonalat, melyek között a kapcsolatot az *Életfa Parkerdő* biztosítja. Dozmat turisztikai létesítményeivel várja a természetet kedvelő látogatókat!

Illés Péter

okl. erdőmérnök, erdő-főfelügyelő

